

הת (עכו) 2957-03-23 - יניב הרינג נ' משטרת ישראל - שלוחת הונאה חיפה

ה"ת (עכו) 2957-03-23 - יניב הרינג נ' משטרת ישראל - שלוחת הונאה חיפהשלום עכו
ה"ת (עכו) 2957-03-23
יניב הרינג

נ ג ד

משטרת ישראל - שלוחת הונאה חיפה

בית משפט השלום בעכו

[29.10.2025]

כבוד השופטת דנה עופר

החלטה

1. בידי המשיבה תפוס רכוש של המבקש, מאז 27.2.19 - כשש שנים וחצי.
בין התפוסים נכסי מקרקעין רבים הרשומים על שם חברה בשם ג.ר.ה., שהמבקש הוא בעל מניותיה. עוד בין התפוסים מחשבים, טלפון, דיסקים, חותמת ופנקסי שיקים ריקים.
2. המבקש, יחד עם אחרים מבני משפחתו (הוריו ואחיו) וחשודים נוספים, נחשד בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה, עבירות על חוק איסור הלבנת הון ועבירות נוספות.
בעניין החשדות הללו מתנהלת חקירה גלויה מאז 2019. מדובר בחקירה מורכבת, שהקיפה חקירת מאות נחקרים ועשרות חשודים, ובחינת מאות אלפי מסמכים רלבנטיים לחקירה, פריקת תוצרי מחשב וכיוצא בזאת.
עם הפיכת החקירה לגלויה נתפסו מבני המשפחה נכסים רבים. מרבית הנכסים תפוסים בידי המשיבה מתוך כוונה לבקש בעתיד לחלט אותם, ומיעוטם תפוסים לצורך ראייתי.
עד היום לא הוגש כתב אישום נגד מי מהחשודים בפרשה. זה מכבר נשלחו מכתבי יידוע (בדצמבר 2023), אולם טרם התקיים הליך שימוע.
3. לאורך השנים שחלפו מאז התפיסה ניתנו מפעם לפעם החלטות מותבים שונים בדבר הארכת תוקף התפיסה, ומצבת התפוסים הצטמצמה לאורך הזמן.
בעניינו של המבקש דן - יניב הרינג - התקיים הליך ארוך, במסגרת ערעור לביהמ"ש המחוזי בחיפה על החלטת בימ"ש השלום (כב' השופט זיאד סאלח, החלטה מיום 6.7.21), ובסיומו נתן ביהמ"ש המחוזי, מפי כב' השופט מנדלבוים, החלטה מפורטת לעניין האופן שבו יהיה המבקש רשאי לפדות את נכסי המקרקעין התפוסים, הרשומים על שם חברת ג.ר.ה. שבבעלותו (החלטה מיום 14.6.22 בתיק ע"ח 61825-07-21).

החלטת ביהמ"ש המחוזי ניתנה לאחר ששני הצדדים הגישו חוות דעת שמאיות לעניין ערך הנכסים, וביהמ"ש דן במחלוקות שונות בין הצדדים לעניין הפחתות משווי הנכסים שיש לערוך לצורך קביעת הפקדה כספית שתביא לשחרור הנכסים (כך שלאחר ההפקדה יהיה המשיב רשאי לנהוג מנהג בעלים בנכסים, ללא הגבלה).

בהחלטת ביהמ"ש המחוזי ישם בית המשפט את עקרון המידתיות, תוך שנתן דעתו לפרק הזמן שחלף מאז התפיסה ועד למתן אותה החלטה - שלוש שנים וחצי - כמו גם לכך שהחקירה באותו מועד עדיין לא הסתיימה, למרות הצהרות המבקשת בדבר הצפי לסיום החקירה. לעניין זה ציין ביהמ"ש המחוזי (כב' השופט מנדלבוים) בהחלטתו, כי - "בנסיבות אלה חייב לעמדתו להינתן משקל ממשי לעובדה שנכסי המקרקעין של העורר (באמצעות חברת ג.ר.ה) תפוסים החל מיום 27.02.19 (במשך קרוב ל-3.5 שנים!!), ותוקף התפיסה הוארך באופן חריג 7 פעמים מעבר לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק, ועל אף שמדובר בתפיסה ברישום בלבד, עדיין שלילת זכותו של העורר לנהוג בנכסים אלו 'מנהג בעלים' לרבות בדרך של קבלת אשראי כנגד הנכסים או מכירתם, על סמך חשדות בלבד ומבלי שהוגש נגדו עד היום כתב אישום, יש בה כדי להוות פגיעה בלתי מידתית בזכות הקניין של העורר" (סעיף 51 להחלטה).

בהמשך לכך דחה ביהמ"ש את עמדת המבקשת אשר דרשה הפקדת מלוא שוויים של התפוסים כתנאי לשחרורם, וחלף זאת קבע כי שווי התפוסים ייאמד על פי השווי הצפוי במכירתם בשוק החופשי, תוך קביעת אומדן ביחס לחובות סבירים שרובצים עליהם, ותוך קביעת "מקדם היוון" שיופחת משווי התפוסים, ושיגלם את העדר הוודאות בביצוע החילוט בסופו של דבר, כמו גם את ההקלה שניתנה למדינה בכך שבסופו של דבר תידרש לחילוט של כסף מופקד (ולא של נכסי מקרקעין שהזכויות בהם אינן רשומות בלשכת רישום המקרקעין, והן כפופות להערות שונות). מקדם זה הועמד על ידי ביהמ"ש על שיעור של 15%, שהופחת משווי הנכסים, כפי שנקבע על ידי ביהמ"ש על סמך הערכות שמאיות שהגישו הצדדים (ולאחר הכרעה במחלוקות נקודתיות, כמפורט בהחלטה).

4. המבקש לא הפקיד את הכספים לצורך שחרור התפוסים.

בהחלטה שנתן מותב זה ביום 21.12.23 נקבע, כי נוכח חלוף הזמן מאז ניתנה החלטת ביהמ"ש המחוזי יוכל המבקש לפדות את נכסי המקרקעין התפוסים כנגד הפקדה שתפחת ב-20% מהסכומים שנקבעו בהחלטת כב' השופט מנדלבוים ביחס לנכסים השונים.

על החלטה זו לא הוגש ערר. מנגד, גם לאחריה לא פדה המבקש איזה מנכסי המקרקעין.

ביום 21.10.24 הוריתי, כי נוכח חלוף הזמן יוכל המבקש לשחרר את המקרקעין התפוסים כנגד הפקדה של 60% מהסכומים שנקבעו בהחלטת ביהמ"ש המחוזי (כלומר, הפחתה של 40%). בהתאם, הוארך תוקף החזקת התפוסים עד ליום 1.3.25; כפוף לאפשרות שניתנה למבקש לפדות את התפוסים.

5. ביום 13.3.25 עתרה המשיבה פעם נוספת להארכת תוקף החזקת התפוסים. המבקש לא התנגד להארכת תוקף באותם תנאים, ותוקף החזקת התפוסים הוארך בהתאם ב-180 יום ממועד הגשת הבקשה, קרי - עד ליום 13.9.25.
6. המשיבה לא הגישה בקשה נוספת להארכת תוקף החזקת התפוסים. מאידך, המבקש הוא שהגיש בקשה, שבה לא ביקש להורות על שחרור כל התפוסים ללא תנאי, אלא ביקש להורות על שחרור התפוסים כנגד הפקדה של 30% משוויים, לאחר ביצוע ההפחתות שעליהן הורה ביהמ"ש המחוזי; ולחלופין - הפחתת ההפקדה על פי שיקול דעת ביהמ"ש.
7. המשיבה לא הגישה תגובה בכתב לבקשת המבקש, למרות שביהמ"ש הורה על הגשת תגובה בכתב, עד ליום 23.10.25.
- ב"כ המבקש שלח למשיבה את החלטת ביהמ"ש אשר הורתה על הגשת תגובה (מב/1) ואף פנה לנציג המשיבה בהודעת טלפון, והזכיר לו כי המשיבה נדרשת להגיש תגובה בכתב (מב/2).
- לדיון שנקבע ליום 28.10.25 התייבב נציג המשיבה וציין כי הפרקליטות מבקשת להאריך את תוקף החזקת התפוסים למשך 180 יום נוספים. לדבריו, ביקש מנציג הפרקליטות להגיע לדיון ולהסביר את השיהוי בהגשת כתב האישום, ונאמר לו שהפרקליט אכן יגיע, אולם למרות זאת - לא התייבב הפרקליט המטפל. נציג המשיבה ביקש שתינתן לפרקליטות הזדמנות נוספת להסביר את טעמיה, אולם בקשה זו דחית במעמד הדיון.
8. למעשה, תוקף החזקת התפוסים בידי המשיבה פקע כבר ביום 13.9.25.
- המשיבה לא עתרה להארכת תוקף החזקתם, ובקשתה להורות על הארכת תוקף הועלתה רק במעמד הדיון, בחלוף כחודש וחצי מעת שפקע תוקף החזקת התפוסים בידי המשיבה, מבלי שהובא בפני ביהמ"ש נימוק ראוי מדוע יוארך עוד תוקף החזקת התפוסים, ומבלי שהובא הסבר ראוי לשיהוי בהגשת כתב האישום.
- אינני סבורה כי בנסיבותיו של תיק זה, נוכח התקופה החריגה שבמהלכה מוחזקים התפוסים בידי המשיבה - יותר משש שנים וחצי - ניתן להיעתר לבקשה שהועלתה באופן האמור.
9. אף על פי כן, המבקש לא ביקש להיבנות ממחדליה של המשיבה, והוא לא עתר לשחרור כל התפוסים ללא תנאי, אלא לשחרורם כנגד הפקדה מופחתת.
- בנסיבות העניין, אין לי אלא לקבל את בקשת המבקש, אם כי לא במלואה. המבקש עתר לשחרור התפוסים כנגד הפקדת 30% מערכם בלבד, אך נראה כי מדובר בהפקדה שהיא מעט נמוכה מהסביר לעת הזו.
10. לאחר שלקחתי בחשבון את חלוף הזמן, על כל המשתמע מכך לעניין הפגיעה הקניינית, ואת האינטרס הציבורי שבהבטחת אפשרות החילוט לאחר הרשעה, אני סבורה כי בנקודת הזמן הנוכחית ניתן לאזן בין האינטרסים הנוגדים בכך שמהסכומים שנקבעו בהחלטת כב' השופט מנדלבוים יופחת "מקדם היוון" של 60%, מעבר להפחתות שבוצעו בהחלטה הנ"ל (דהיינו - לצורך פידיון הנכסים נדרשת הפקדה של 40% מהסכומים שצוינו בסעיף 87 להחלטה מיום 14.6.22).
- ובהתאמה, ככל שיבקש המשיב לפדות נכסים בהיקף העולה על 800,000 ₪ (40% מהסכום שנקבע בסעיף 89 להחלטה הנ"ל), הוא יהיה רשאי להציע ערבות צד ג' ביחס לכל סכום שמעל ל-800,000 ₪, שאותו יפקיד במזומן או בערבות בנקאית אוטונומית, ואם המבקשת תסרב לערבות שתוצע, ללא הצדק סביר, יהיה המשיב רשאי לפנות בעניין זה לביהמ"ש.
- במקרה שיופקד סך 800,000 ₪ לצורך פידיון כל נכסי המקרקעין, תידרש אפוא ערבות צד ג' בסכום של 800,000 ₪ (הפרש שבין ערך כל הנכסים יחד (ללא דירה 804 ששחררה זה מכבר ללא תנאי), בניכוי 60%, לבין סכום ההפקדה במזומן).
11. החלטה זו ניתנת בהעדר הצדדים, ולפיכך תיכנס לתוקף בעוד 10 ימים מהיום.
- המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים וכן תודיע לשני הצדדים טלפונית על כך שניתנה החלטה.
- ההודעה הטלפונית למבקשת תימסר לרס"מ טייכמן, ולמשיב - אישית או באמצעות בא כוחו עו"ד גיא הרינג.
- ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ו, 29 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.